

Rechtbank van eerste aanleg Gent, vonnis van 14 november 2013

In de zaak van:

D., geboren te [...] (Turkije) op [...] 1990, van Turkse nationaliteit en

K., geboren te [...] (Turkije) op [...] 1993, van Belgisch-Turkse nationaliteit,

beiden samenwonende te 9000 Gent, [...]

verzoekers, verschijnend in persoon en bijgestaan door mr. Bertrand Vrijens, advocaat te

9000 Gent, Kortrijksesteenweg 641

vonnist de rechtbank als volgt:

De rechtbank heeft de stukken ingezien, in het bijzonder het hieraan gehecht verzoekschrift neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 23 mei 2013 en de erbij gevoegde stukken.

De rechtbank heeft de verzoekers en hun raadsman in raadkamer gehoord op de terechtzitting van 20 juni 2013 in het bijzijn van eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen, waarna zij het debat heeft gesloten en de zaak voor schriftelijk advies heeft overgemaakt aan het openbaar ministerie.

Ter terechtzitting van 19 september 2013 legde eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen zijn (gunstig) schriftelijk advies neer.

De verzoekers hebben niet gerepliceerd op dit advies en de rechtbank heeft de zaak in beraad genomen op de terechtzitting van 19 september 2013.

Relevante feiten en voorwerp van het verzoek

De verzoekers hebben de Turkse nationaliteit. Sedert 30 juli 2012 heeft de verzoekster tevens

de Belgische nationaliteit. Zij trouwen op 12 september 2012 voor de Consul-Generaal van Turkije te Antwerpen, optredend in zijn hoedanigheid van ambtenaar van de burgerlijke stand.

De verzoekster heeft deze huwelijksakte aangeboden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te Gent ter registratie. Bij aangetekende brief van 30 oktober 2012 laat laatstgenoemde aan de verzoekster weten deze akte niet te erkennen op grond van volgende overweging:

‘In navolging van artikel 75 BW dient een huwelijk in België te worden voltrokken voor de ambtenaar van de burgerlijke stand in het gemeentehuis.

Een huwelijk in een buitenlands consulaat of ambassade in België kan enkel als rechtsgeldig erkend worden wanneer geen van beide partners de Belgische nationaliteit heeft en de betrokken ambassade of consulaat bevoegdheid heeft voor beide partners.

Gezien u de Belgische nationaliteit bezit sedert 30 juli 2012 kan het huwelijk voltrokken in het Consulaat-Generaal van Turkije op 12 september 2012 derhalve niet als rechtsgeldig erkend worden.

Alvorens een nieuw huwelijk, rechtsgeldig naar Belgisch recht, te kunnen aangaan, dient het huwelijk voltrokken in het Consulaat-Generaal van Turkije te worden ontbonden.’ (stuk 2 van de verzoekers).

De vorige raadsman van de verzoekster heeft zich nadien gewend tot het Consulaat-Generaal van Turkije in Antwerpen, die hem bij brief van 17 januari 2013 laat weten: ‘Ondanks dat uw cliënte verwittigd werd op het moment van haar huwelijksaanvraag, heeft zij verklaard dat ze de Belgische nationaliteit toen niet bezat. Hierop is haar huwelijksaanvraag destijds vervuld.

Later werd ons door de Belgische diensten gemeld dat K. op het moment van haar huwelijksaanvraag op het consulaat, toch degelijk de Belgische nationaliteit bezat.

Vervolgens werd op aanvraag van uw cliënte, deze toestand doorgegeven aan de Turkse diensten, die ons op hun beurt meldden dat het huwelijk niet nietig verklaard kon worden omdat er geen fout gevonden werd bij de huwelijksformaliteiten’ (zie stuk 7 van de

verzoekers).

Op 23 mei 2013 leggen de verzoekers het hieraan gehecht verzoekschrift neer voor deze rechtbank tot erkenning van hun buitenlandse huwelijksakte.

Beoordeling

1. Een huwelijk kan worden voltrokken door een diplomatieke of consulaire ambtenaar, voor zover dit toegelaten wordt door zowel het recht van de staat waar het huwelijk wordt gesloten (i.c. België) als het recht van de zendstaat van de betreffende diplomatieke/consulaire ambtenaar (i.c. Turkije). België aanvaardt niet dat een Belg met een vreemdeling trouwt op het Belgisch grondgebied voor een diplomatiek/consulair ambtenaar van de zendstaat, waarvan de vreemdeling de nationaliteit heeft (zie F. Rigaux en M. Fallon, *Droit International Privé*, Larcier, 2005, 525, randnummer 12.49).

Wanneer één van de aanstaande echtgenoten tegelijk Belg is (zoals ter zake), wordt de bevoegdheid van de vreemde gezanten in België niet aanvaard (zie J. Erauw, *Handboek Belgische Internationaal Privaatrecht*, Kluwer, 2006, 342-343, randnummer 356). Dit is trouwens ook de reden waarom het Turkse consulaat-generaal voorafgaandelijk aan de huwelijkssluiting expliciet heeft gevraagd aan de verzoekster of zij (ook) de Belgische nationaliteit had (zie de hiervoor geciteerde brief van de Turkse consul-generaal in Antwerpen d.d. 17 januari 2013).

Het huwelijk van de verzoekers kan dan ook niet erkend worden in België, nu de Turkse consul-generaal naar Belgisch recht geen bevoegdheid had om dit huwelijk af te sluiten, gelet op de Belgische nationaliteit van de verzoekster.

2. De omzendbrief van 13 maart 1980 tot wijziging van de punten II en III van de omzendbrief van 27 juni 1978 betreffende sommige problemen inzake vreemdelingen

(B.S. 18 maart 1980), waarnaar de verzoekers verwijzen, doet hieraan geen afbreuk: deze omzendbrief heeft immers betrekking op vreemdelingen (en niet op Belgen).

Evenmin houdt de niet-erkenning van deze huwelijksakte een inbreuk in op de artikelen 8 en 14 EVRM. Het staat de verzoekers immers vrij om te trouwen voor een daartoe bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand.

OP DEZE GRONDEN,

DE RECHTBANK,

met inachtneming van :

- ⊗ artikel 2 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken
- ⊗ artikelen 1025 tot en met 1034 Ger. W.
- ⊗ artikelen 18, 21, 23, 27, 31, 46 en 47 WIPR

verklaart het verzoek ontvankelijk maar wijst het af als niet gegrond.

WEIGERT de erkenning van de huwelijksakte d.d. 12 september 2012 opgesteld door de Turkse consul-generaal in Antwerpen, optredend als ambtenaar van de burgerlijke stand m.b.t. het huwelijk afgesloten tussen:

- ⊗ D., geboren te [...] (Turkije) op [...] 1990 en
- ⊗ K., geboren te [...] (Turkije) op [...] 1993.

Laat de gerechtskosten ten laste van de verzoekers en begroot deze op € 60,00 rolrecht.

Aldus, in tegenwoordigheid van Guy Baesen, eerste substituut-procureur des Konings,
behandeld in raadkamer en uitgesproken in openbare terechtzitting van de derde burgerlijke
kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent op veertien november tweeduizend dertien.

Heeft de zaak volledig behandeld en erover geoordeeld: ondervoorzitter Katrien De Wilde,
bijgestaan door griffier Michel Verloove.